

ननुव्यवायादीनामपि क्रतौ भार्यामुपेयात् द्रुतशेषं भक्षयेदित्यादिना विहितत्वात् किमेवं निन्द्यते अत आह लोक इति व्यवयः स्त्रीसंगः नित्याः रागत एव नित्यं प्राप्ताः जंतोः प्राणिमात्रस्य अतस्तत्र तासु चोदना विधिर्नास्ति ननु क्रतावुपेयादित्यादिना विधिर्दर्शितः सत्यम् न त्वयमपूर्वविधिः रागतः प्राप्तत्वात् किंतु नियमविधिरूपेण रागिणामभ्यनुज्ञानमात्रं क्रियते तदाह व्यवस्थितिरिति तेषु व्यववायादिषु कैः विवाहयज्ञसुराग्रहैः विवाहविषय एव व्यववायः कार्यः यज्ञ एवामिषसेवा सौत्रामण्यां सुराग्रहान् गृह्णातीति श्रुतेः तत्रैव मद्यसेवेति नियमः क्रियते ननु च नियमपक्षेऽप्यावश्यकत्वान्न निंदा युक्ता अत आह आसुनिवृत्तीति अयं भावः नायं नियमविधिरपि नित्यप्राप्तत्वात् अतो निवृत्तिः परिसंख्यैव आसुव्यवायामिषमद्यसेवासुनिवृत्तिरिष्टा कथं तर्हि व्यवस्थितिरित्युक्तमुच्यते न तावत् परिसंख्याविधिना श्रुत्या निवृत्तिरुच्यते तथा सति स्वार्थत्यागः परार्थकल्पना प्राप्तबाधश्चेति दोषत्रयं स्यात् अतः क्वचित् प्राप्स्यतोऽप्यर्थस्य प्रापणमनर्थकमित्यपूर्वविधिद्वारान्य निवृत्तिः फलतो भवति तद्यथा इमामगृभ्णन् रशनामृतस्येत्यश्वाभिधानीमादत्त इत्यन्नरशनालिंगतो गर्दभाश्वाभिधानी रशनाद्वये प्राप्स्यतो मंत्रस्या पूर्वविधिद्वारा परिसंख्योच्यते यथोक्तं तत्र वार्तिके अप्राप्तविधिरेवायमतो मंत्रस्य

लोके व्यववायामिषमद्यसेवानित्यास्तु जंतोर्न हितत्र चोदना ॥ व्यवस्थितिस्तेषु विवाहयज्ञसुराग्रहैरासुनिवृत्तिरिष्टा ॥ ११ ॥ धनं च धर्मैकफलं यतो वैज्ञानं स विज्ञानमनुप्रशांति ॥ गृहेषु यं जंतिकलेवरस्य मृत्युं न पश्यंति दुरंतवीर्यम् ॥ १२ ॥

निश्चितः परिसंख्याफलेनोक्तानविशेषः पुनः श्रुतेरिति क्वचित्परागतो नित्यप्राप्तस्याप्राप्तांशपूरणलक्षणस्य नियमफलस्याप्यभावान्नियमविधिद्वारा फलतः परिसंख्या भवति यथा पंचपंचनखा भक्ष्या इति तथारागतो नित्यवत् प्राप्तस्य व्यववायादेर्विवाहादि नियमेनाभ्यनुज्ञाद्वारा परिसंख्यैवेति ननु यद्यभ्यनुज्ञामात्रमेतद्भवेत्तर्हि क्रतुस्मातां तु यो भार्यां सन्निधौ नोपगच्छति घोरायां भूणहत्यायां पच्यते नात्र संशय इत्यादि दोषश्रवणं न स्यात् नैष दोषः मनसिकामे सत्यपितस्यामरुच्याद्वेषादिना वातामनुपगच्छतो दोषश्रवणोपपत्तेरिति सर्वमनवद्यम् ॥ ११ ॥ तदेवं व्यववायादि मनोरथा कुलितत्वादभीष्टमात्मानं न शृण्वंतीत्युक्तम् इदानीं धनस्यापि धर्मद्वारा परमात्मप्रापकस्य दृष्टोपभोगार्थं विनियोगान्मात्मज्ञानगंधोऽपीत्याह धनं चेति धर्म एवैकं फलं यस्य तत् कुतः यतः यस्मात् धर्मा धर्मात्स विज्ञानमपरोक्षज्ञानसहितं दृढं परोक्षज्ञानं भवति कथं भूतं अनुप्रशांति अनुअनंतरमेव प्रकृष्टांतिः निर्वाणलक्षणायस्मात्तत् एवं भूतं धनं गृहेषु देहाद्यर्थं युंजति ॥ १२ ॥